

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, Ματθαῖον λεγόμενον, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.

Καὶ ἐγένετο αὐτοῦ ἀνακειμένου ἐν τῇ οἰκίᾳ, καὶ ἰδοὺ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ ἐλθόντες συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες οἱ Φαρισαῖοι εἶπον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· διατί μετὰ τῶν τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ὑμῶν;

Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας εἶπεν αὐτοῖς· οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχύοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες.

Πορευθέντες δὲ μάθετε τί ἐστὶν ἔλεον θέλω καὶ οὐ θυσίαν. Οὐ γὰρ ἦλθον καλέσαι δικαίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς μετάνοιαν.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, ἐνῶ προχωροῦσε ὁ Ἰησοῦς, εἶδε ἕναν ἄνθρωπον νὰ κάθεται εἰς τὸ τελωνεῖον, ὁ ὁποῖος ὠνομάζετο Ματθαῖος, καὶ τοῦ λέγει, «Ἀκολούθησέ με». Καὶ ἐκεῖνος ἐσηκώθηκε καὶ τὸν ἀκολούθησε.

Καὶ ἐνῶ αὐτὸς ἐκαθότανε εἰς τὸ τραπέζι εἰς τὸ σπίτι, ἦλθαν πολλοὶ τελῶναι καὶ ἁμαρτωλοὶ καὶ ἔτρωγαν μαζί με τὸν Ἰησοῦν καὶ τοὺς μαθητάς του. Καὶ ὅταν εἶδαν αὐτὸ οἱ Φαρισαῖοι, ἔλεγαν εἰς τοὺς μαθητάς του, «Γιατὶ ὁ διδάσκαλός σας τρώγει μαζί με τοὺς τελῶνας καὶ τοὺς ἁμαρτωλούς;».

Ὅταν τὸ ἄκουσε ὁ Ἰησοῦς, εἶπε, «Δὲν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ ἱατρὸν οἱ ὑγιεῖς ἀλλὰ οἱ ἀσθενεῖς.

Πηγαίνετε νὰ μάθετε τί σημαίνει, Ἀγάπην θέλω καὶ ὄχι θυσίαν. Διότι δὲν ἦλθα νὰ καλέσω εἰς μετάνοιαν δικαίους ἀλλὰ ἁμαρτωλούς».